

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 2 — 10 JANUARI 2007

RIJK, zo mag je de bevolking van ons landje ongetwijfeld noemen. In juni van vorig jaar steeg het bedrag dat in België uitstond op spaarboekjes tot een recordhoogte van een dikke 163 miljard euro. En dan werd ons geld op termijnrekeningen, in aandelenportefeuilles en onroerend goed nog niet eens meegeteld. De Belg zou gemiddeld zowat 68.000 euro bezitten. De Nationale Bank stelde dat een doorsneegezin kan bogen op een vermogen van 300.000 euro, de waarde van zijn onroerend goed (vaak het eigen huis) inbegrepen.

De analisten in de banken mogen dan wel olie op de golven gieten (de stijging van het gezinsvermogen is vooral te danken aan de gestegen vastgoedprijzen, de cijfers zijn slechts gemiddelden), toch groeit het aantal superrijken onder ons. Het aantal Belgische euromiljonairs nam vorig jaar toe met meer dan drie procent.

Schuldenberg

Hoe je het draait of keert, het gaat de mensen in dit landje echt wel voor de wind. Zelfs losgekoppeld van het opgepotte (gespaarde) vermogen, blijft onze welvaart opvallend. Nog niet overtuigd? Bijna een derde van alle landgenoten heeft meer dan 50.000 euro op de bank staan. Tussen 1995 en 2005 steeg het bruto maandloon van de Vlaamse werknemer met 27,5 procent tot een kleine 3.000 euro-gemiddeld.

De media en dus ook de mensen hebben de mond vol van werkloosheid, maar vorige maand pakte ook de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling uit met recordcijfers. Nog nooit hielp de VDAB zoveel mensen aan een baan. De werkloosheidsgraad bedraagt momenteel 5,9 procent onder de mannelijke beroepsbevolking. Het aantal werkzoekenden daalde in 2006 met 13,7 procent.

Dat cijfer nadert zoetjesaan het magische getal van 5 procent dat economen beschouwen als volledige tewerkstelling. De gunstige trend toont zich vooral bij de jonge werkzoekenden. Voor werklozen ouder dan vijftig blijkt de werkloosheid een stuk minder rooskleurig. Feit is dat alvast de kortstondige werkloosheid sterk is afgenomen. Wie plotseling zonder werk valt, is snel weer aan de slag. Wie durft nog te klagen?

Net toen deze rooskleurige cijfers werden gepubliceerd, belandde het lijvige *Armoede en sociale uitsluiting. Jaarboek 2006* op onze leestafel. Al vijftien jaar pro-

Tien procent Belgen leeft nog steeds onder armoedegrens

De Belgen zouden de rijkste inwoners van de eurozone zijn. Eén Belg op vijf, zo leert ons een statistiek, heeft meer dan 50.000 euro in zijn spaarpot zitten. Het gaat dus goed met ons. Het lijkt wel of we in de beste der werelden leven. Maar gaat dat voor iedereen op? We zochten naar cijfers over rijk én arm.

Erik De Smet

Bent u ook rijk?

Klapstoel
Noëlla
Jordens

blz. 7

Dossier
In eer
en geweten

blz. 12-13

Help,
de folk
herleeft

blz. 14

beren de Antwerpse prof Jan Vranken en zijn medewerkers de armoede in België in kaart te brengen. En wat blijkt? Sinds het begin van de jaren 1990 neemt het aantal behoeftigen die aankloppen bij de voedselbanken voortdurend toe. Ook steeg de voorbije jaren de schuldenlast van de gezinnen overmatig. Dat heeft vooral gevolgen voor de zwaksten onder ons. Op de 'zwarte lijst' van de Centrale voor Kredieten aan Particulieren prijken de namen van ruim 230.000 personen met wat heet een problematisch krediet. Dat betekent dat zij opkijken tegen zeer aanzienlijke achterstallige schulden en heel moeilijk het aangegane krediet kunnen terugbetalen. De tol van een cultuur waarin consumptie de maat is van alles?

Al vijftien jaar lang blijkt onze samenleving te worstelen met een tien procent van de bevolking die hardnekkig balanceert op of onder de armoedegrens. In verstedelijkt gebied wordt volgens de normen van Kind & Gezin één kind op tien geboren in een behoeftig gezin. Ook blijkt armoede vooral vrouwelijk: bijna 28 procent van de alleenstaande moeders valt onder de armoedegrens. Je wordt immers als arm be-

schouwd, zodra je moet rondkomen met een maandelijks inkomen van 770 euro als alleenstaande of 1.166 euro als paar.

Vestingmuur

In de strijd tegen de armoede beschikt de overheid over twee wapens, werkgelegenheid en onderwijs. Maar kan tewerkstelling de zwaksten uit het dal helpen? Blijkens recent onderzoek zijn veel eenoudergezinnen niet aan de slag op de arbeidsmarkt, omdat het voor hen onmogelijk is de zorg voor kleine kinderen te combineren met een baan. Deze gezinnen zijn extra kwetsbaar.

Beangstigend is ook de werkloosheidsgraad onder onze medeburgers afkomstig van buiten de Europese Unie: 24 procent tegenover 5 procent onder geboren Vlamingen. Hoe dat komt? Volgens Jan Vranken moeten mensen van vreemde herkomst niet enkel een culturele kloof overbruggen. Eens die hindernis genomen, worden ze bovendien geconfronteerd met de vestingmuur van discriminatie vanwege hun afkomst.

Lees verder op bladzijde 10